

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Asociace TRIGON, o.p.s.**
sídlem Skautská 1045/3, 708 00 Ostrava
zastoupena JUDr. Filipem Jirouskem, advokátem,
sídlem Preslova 361/9, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2019 č. j. MSK 171041/2019, ve věci
odvodu za porušení rozpočtové kázně,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 171041/2019 ze dne 28. 11. 2019 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Filipa Jirouska, sídlem Preslova 361/9, 702 00 Ostrava

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou soudu dne 23. 1. 2020 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2019, č. j. MSK 171041/2019, (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „MMO“) ze dne 30. 4. 2019, sp. zn. SMO/270080/19/SVZ/Hul (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci uložena povinnost odvést do rozpočtu Statutárního města Ostravy odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 17 720 Kč.
2. Žalobce v žalobě napadenému rozhodnutí vytkl předně jeho nepřezkoumatelnost, neboť toto ve výroku neobsahuje specifikaci skutku, kterým se žalobce měl porušení rozpočtové kázně dopustit. Žalobce uvedl, že nároky na výrok správního rozhodnutí o jiném správním deliktu je třeba v plném rozsahu vztáhnout též na rozhodnutí, kterým je ukládán sankční odvod za porušení rozpočtové kázně. Takovým nárokem je pak právě specifikace skutku tak, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jednáním jiným (uvedením zejm. místa, času a způsobu spáchání), neboť v rozhodnutí trestního charakteru, kterým je i rozhodnutí o sankčním odvodu, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen.
3. Druhá žalobcova námitka směřovala do samotného výpočtu výše částky, kterou lze nárokovat z poskytnuté dotace, tak jak tento výpočet provedl žalovaný. Žalobce uvedl, že výpočet byl proveden nesprávně, neboť pokud poskytovatel dotace ve veřejnoprávní smlouvě o poskytnutí dotace uvedl, že mzdové výdaje jsou tzv. uznatelným nákladem, nemůže odmítnout jejich proplacení za předpokladu, že o nároku na prémii v dané výši zaměstnavatel řádně rozhodl a tyto se staly tzv. nárokovou částí mzdy příslušných zaměstnanců, a to nezávisle na velikosti sjednaného pracovního úvazku.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl stran první žalobní námitky (popsána v bodě 2. tohoto rozsudku – pozn. soudu), že ve věci postupoval podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „d. ř.“) a jeho rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti stanovené tímto zákonem a jsou z něj zřejmé podklady, ze kterých správce daně vycházel, úvahy, kterými se správce daně řídil a závěry, ke kterým správce

daně na základě podkladů a úvah dospěl. Rozhodnutí správce daně je přezkoumatelné, dostatečně určité a srozumitelné.

5. Ohledně druhé žalobní námitky (popsána v bodě 3. tohoto rozsudku – pozn. soudu) se žalovaný vyjádřil tak, že pokud žalobce uvedl, že zaměstnanci budou pracovat na projektu ¼ úvazku, pak právě a jen 25% jejich mzdových nákladů hlavního pracovního poměru, zákonného sociálního a zdravotního pojištění je považováno za uznatelný náklad a je možné je financovat z poskytnuté dotace. Žalovaný nemůže souhlasit s tvrzením žalobce, že podmínka čerpat dotaci na mzdy zaměstnanců pouze v rozsahu jejich sjednaného úvazku ze smlouvy o poskytnutí dotace, resp. podmínek pro čerpání dotace, nevyplývá. Žalovaný uvedl, že ustanovení smlouvy o poskytnutí dotace byla jasná a určitá. Z této smlouvy jasně vyplývá, jaký projekt žalobce realizoval, které náklady byly považovány za uznatelné, že je nutné určit výši úvazku jednotlivých zaměstnanců podílejících se na projektu i to, že pokyny budou zveřejněny na webových stránkách správce daně. Tyto pokyny pak toliko zdůrazňovaly provázanost podmínek, které byly nastaveny smlouvou o poskytnutí dotace.

Posouzení věci soudem

6. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 z. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Zjištění ze správního spisu

7. Žalobce a žalovaný uzavřeli spolu dne 27. 3. 2018 Veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí neinvestiční účelové dotace v oblasti podpory osob s handicapem č. 04 na zabezpečení projektu „Aktivační a motivační středisko“ z rozpočtu Statutárního města Ostravy (dále jen „Veřejnoprávní smlouva“). Podle této smlouvy byla žalobci následně poskytnuta dotace v celkové výši 300 000 Kč na náklady spojené s realizací řečeného projektu. Těmi se dle smlouvy myslely mj. i mzdové náklady zaměstnanců v hlavním pracovním poměru prokazatelně související s realizací účelu dotace.
8. Dle řečené smlouvy byl žalobce rovněž povinen předložit jmenný seznam všech zaměstnanců, podílejících se na realizaci projektu, s uvedením pracovního zařazení nebo sjednaného druhu práce u každého z nich, včetně pracovního úvazku. Rovněž byl povinen předložit nejpozději do 31. 1. 2019 závěrečné vyúčtování dotace dle stanovených Pokynů příjemcům veřejné finanční podpory poskytnuté z rozpočtu Statutárního města Ostravy k podání závěrečného vyúčtování dotací za rok 2018 v oblasti podpory osob s handicapem – téma podpora A), B) a D), (dále jen „Pokyny“). Tyto Pokyny měly být po uzavření smlouvy zveřejněny na webových stránkách MMO.
9. V těchto Pokynech bylo uvedeno, že hrubá mzda a odvody zaměstnavatele na sociální a zdravotní pojištění mohou být vyúčtovány z dotace maximálně do výše dle stanovených pracovních úvazků u jednotlivých zaměstnanců podílejících se na projektu.
10. Soud ve správním spise dále zjistil rozhodnutí zaměstnavatele o poskytnutí odměny zaměstnankyni J.N. ze dnů 18. 10. 2018 a 6. 12. 2018 a zaměstnanci J. B. ze dnů 18. 10.

2018 a 6. 12. 2018, ze kterých se podává, že tato odměna byla přiznána (ve všech čtyřech případech) za mimořádné pracovní výkony v rámci projektu „Aktivační a motivační středisko.“

K první žalobní námitce

11. V obdobné věci, (šlo o krácení dotace – pozn. soudu), řešil shodnou námitku již Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 17. 9. 2019, č. j. 10 A 36/2016 – 89 a uvedl, že: „[o]patření o krácení dotace není rozhodnutím o trestu, resp. přestupku (...) pokud tedy přímo ve výroku není uvedeno konkrétní ustanovení právního předpisu či dotačních podmínek, jehož porušení poskytovatel dotace shledal, nejedná se o nedostatek, který by odůvodňoval zrušení napadeného rozhodnutí.“ Stran konkrétně sankčního odvodu pak judikoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 31. 3. 2015, č. j. 5 As 95/2014-46, že: „[p]orušení rozpočtové kázně však správním deliktem není a stejně tak uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně není trestní sankcí. Byť se v souvislosti s odvodem za porušení rozpočtové kázně běžně hovoří o jeho sankčním charakteru, neznamená tento přívlastek bez dalšího, že jde o sankci trestní povahy, na kterou by bylo možné aplikovat zákonné instituty určené pro oblast správního trestání (...) či snad jiné zásady, které pro oblast správních deliktů dovodily správní soudy a Ústavní soud především analogií z oblasti trestního práva.“ Zdejší soud neshledává důvodu se od právě citovaných závěrů jakkoliv odchýlit a uzavírá tedy, že pakliže není porušení rozpočtové kázně správním deliktem a uložení odvodu za něj není trestní sankcí, pak nesplňuje-li výrok prvostupňového rozhodnutí požadavky kladené na rozhodnutí o správním deliktu, není to vadou řečeného rozhodnutí. Tato žalobní námitka je tedy nedůvodná.

K druhé žalobní námitce

12. Mezi stranami je nesporné, že zaměstnanci J.N. a J. B. pracovali na ¼ úvazku na projektu „Aktivační a motivační středisko“, že se jednalo o zaměstnance na hlavní pracovní poměr, že výše uvedené odměny byly zaměstnavatelem poskytnuty, i že tyto byly poskytnuty za mimořádné pracovní výkony v rámci projektu „Aktivační a motivační středisko“ (dále také jen „Projekt“). Dále je mezi stranami nesporné, že Pokyny byly zveřejněny až po uzavření Veřejnoprávní smlouvy. Naopak spornou je otázka výkladu Veřejnoprávní smlouvy, konkrétně, jakou část mzdových výdajů zaměstnanců je možno nárokovat z poskytnuté dotace.
13. Soud předmětnou smlouvu důkladně prostudoval a došel k následujícím závěrům stran jejího výkladu. Čl. III. pojednává o účelu použití dotace, kdy tímto je úhrada uznatelných nákladů prokazatelně souvisejících s realizací účelu dotace, tedy realizací projektu „Aktivační a motivační středisko“. Dotaci lze přitom použít mj. i na mzdové náklady zaměstnanců v hlavním pracovním poměru. Významný je zde pojem uznatelný náklad, který je dále definován v čl. V. Veřejnoprávní smlouvy a to kumulativním výčtem podmínek, které musí takový náklad splňovat. Tento předně musí vzniknout a být uhrazen příjemcem dotace v období realizace projektu, dále musí být vynaložen v souladu s účelovým určením dle čl. III a ostatními podmínkami této smlouvy a Programem na poskytování peněžních prostředků z rozpočtu statutárního města Ostravy na rok 2018 a Podmínkami pro oblast podpory osob s handicapem. Dále musí vyhovovat zásadám

účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti dle zákona o finanční kontrole a být zanesen v účetnictví příjemce, identifikovatelný a podložený ostatními záznamy.

14. Veřejnoprávní smlouva dále (po vyčerpání materie přípustných a nepřípustných použití peněžních prostředků z dotace – pozn. soudu) upravuje řadu dalších závazků příjemce dotace (zejm. organizačního a propagačního rázu – pozn. soudu) v části smlouvy oddělené nadpisem „Příjemce se dále zavazuje“. Mezi těmito je uvedena i již výše zmíněná povinnost předložení jmenného seznamu zaměstnanců i s uvedením pracovního úvazku. Rovněž je zde (čl. V. bod 12.) uvedena povinnost příjemce dotace: *„předložit poskytovateli nejpozději do 31. 1. 2019 závěrečné vyúčtování dotace (...) dle stanovených pokynů.“*
15. V závěrečných ujednáních (čl. VIII. bod. 11.) je pak uvedeno, že: *„smlouva obsahuje úplné ujednání o předmětu smlouvy a všech náležitostech, které strany měly a chtěly ve smlouvě ujednat, a které považují za důležité pro závaznost této smlouvy. Žádný projev stran učiněný (...) po uzavření této smlouvy nesmí být vykládán v rozporu s výslovnými ujednáními této smlouvy a nezakládá žádný závazek žádné ze stran.“*
16. Z důvodu smluvně zakotvené povinnosti předložit vyúčtování dotace dle stanovených Pokynů se soud zabýval rovněž těmito a zjistil v nich následující text: *„hrubá mzda a odvody zaměstnavatele na sociální a zdravotní pojištění mohou být vyúčtovány z dotace maximálně do výše dle stanovených pracovních úvazků u jednotlivých zaměstnanců podílejících se na projektu (návaznost na formulář „Jmenný seznam zaměstnanců podílejících se na realizaci projektu“ (dále jen „Jmenný seznam“) a „Personální obsazení“.*
17. Soud na tomto místě předně konstatuje, že právě citovaný text vybočuje z jinak převážně toliko organizačního obsahu Pokynů, které v jiných bodech ukládají zpravidla doložení nebo přiložení v Pokynech uvedených dokladů a to tím, že omezuje samotnou výši částky, kterou lze vyúčtovat.
18. Soud si tedy položil otázku, zda může mít řečené vliv na výši prostředků, které mohou být z dotace čerpány. K tomu je předně potřeba zodpovědět, zda je řečená část Pokynů v rozporu s výslovnými ujednáními Veřejnoprávní smlouvy.
19. Jak bylo uvedeno výše, zda jde rovněž o uznatelný náklad, závisí na kumulativním splnění kritérií dle čl. V. bod. 1. písm. a) – d) Veřejnoprávní smlouvy. Pokud tedy posuzované náklady vznikly a byly příjemcem uhrazeny v období realizace projektu, byly vynaloženy v souladu s účelovým určením (viz předchozí bod tohoto rozsudku), vyhovují zásadám účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti dle zákona o finanční kontrole a byly zaneseny v účetnictví příjemce, a jsou identifikovatelné a podložené ostatními záznamy, jde o náklady uznatelné. Vyložil – li žalovaný výše uvedenou část Pokynů tak, že maximální nárokovatelná výše dotace a maximální výše dotace, kterou lze vyúčtovat, jedno jsou (k tomu níže), není takový výklad podle čl. VIII. bod. 11. možný. Žalovaný a potažmo MMO tedy pochybili, když na základě tohoto Veřejnoprávní smlouvou zapovězeného výkladu dospěli k závěru o neoprávněnosti čerpání prostředků ve výši 17 719,85 Kč, a nezbývaly se tím, zda uplatněné odměny vyhovují ve Veřejnoprávní smlouvě definovaným kritériím. Ze samotné skutečnosti, že se žalobce smluvně zavázal vyplnit Jmenný seznam pak nelze jakkoliv dovodit, že by mezi ve Jmenném seznamu uvedenou výší úvazku zaměstnance a uznatelnými náklady prokazatelně souvisejícími s realizací účelu dotace použitými na mzdové náklady HPP měla být souvislost. Tvrdí-li tedy žalovaný, že v Pokynech je pouze

zdůrazněna provázanost podmínek, které byly nastaveny smlouvou o poskytnutí dotace, mýlí se.

20. Jelikož soud shledal tuto žalobní námitku důvodnou, zrušil výrokem I. tohoto rozsudku napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je podle § 78 odst. 3 s. ř. s. vázán právní závěrem o tom, že ve Jmenném seznamu uvedená výše úvazku zaměstnance nelimituje výši nákladů souvisejícími s realizací účelu dotace použitými na mzdové náklady HPP v tom směru, že by je bez ohledu na to, zda jsou či nejsou vynaloženy v souvislosti s realizací dotace, nebylo možno uznat, a v dalším řízení se bude zabývat tím, zda poskytnutá odměna odpovídá shora uvedeným kritériím uznatelného nákladu podle Veřejnoprávní smlouvy.
21. Vzhledem k tomu, že v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobce představují:

a)	zaplacený soudní poplatek		3 000 Kč
b)	náklady právního zastoupení advokátem		
)			
□)	odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), g)	
	1) příprava a převzetí věci		
	2) sepis žaloby		
	3) účast na jednání před soudem	vyhl. č. 177/1996 Sb.	9 300 Kč
□)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. □)	§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.	900 Kč
□)	DPH z částek dle □) a □)	§ 23a z. č. 85/1996 Sb.	2 142 Kč
Celkem			15 342 Kč

Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práv. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ustanovení § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 16. září 2020

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu